

Світовий досвід свідчить, що перехід на шлях корпоративного (суспільного) виробництва є засобом збільшення обсягів конкурентоспроможної продукції, повного задоволення потреб населення у продуктах харчування. Підтвердженням цього є те, що у розвинених країнах майже усі фермерські господарства кооперуються між собою, мають спільну інфраструктуру, планують обсяги виробництва та реалізації продукції, а наукові установи системно здійснюють заходи, спрямовані на інноваційне забезпечення потреб товаровиробників.

Література:

1. Боровік Л.В. Аналіз формування та використанні інвестиційного потенціалу у сільськогосподарській галузі України. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Херсон. 2018. Вип. 30. С.92-95.
2. Боровік Л.В. Місце і роль господарств населення у розвитку сільськогосподарської галузі. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Ужгород. 2018. Вип.20. Ч.1. С.60-63.

УДК 330.3

ЕКОПІДПРИЄМНИЦТВО ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ ВЕКТОР РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Карнаушенко А.С. - к.е.н., ст. викладач

ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»

На сьогодні в зв'язку із зростаючою стурбованістю світового співтовариства проблемами незбалансованого розвитку, все більшої значущості набуває екологічна орієнтація розвитку міжнародної економіки. Процес формування стратегії стійкого розвитку соціально-

економічної системи як пріоритетного напрямку визначає екологічний вектор розвитку підприємництва. На даний час актуальним питанням залишається необхідність переосмислення кількісних критеріїв оцінки діяльності підприємств та їх перехід до інноваційного розвитку. Впровадження екологічного підходу в стратегію розвитку сучасного підприємства допоможе підвищити їх конкурентоспроможність та зберегти навколишнє середовище [1-3].

За останнє десятиліття світовий ринок екологічно чистих товарів зріс в 3 рази. Експерти оцінюють світовий ринок екологічних товарів як один з найбільш динамічно зростаючих. Його щорічний приріст становить понад 5%, в окремих країнах темпи приросту сягають від 5% до 10% [1].

Український уряд підтримує екопідприємництво шляхом впровадження різних програм, однією з таких програм є програма «Доступні кредити 5-7-9 %», яка запрацювала в 2020 р. Одним із перших підприємців, які отримали таку підтримку був хмельницький підприємець, який створив унікальне екопідприємство з виробництва розпалювача вогню з волокон деревної вовни. На його бізнес КБ «Укргазбанк» виділив кредит у розмірі 1,3 млн грн. під 5% річних за рахунок створених 8 нових робочих місць [2].

Чимало науковців стверджують, що «екологічне підприємництво є формою підприємницької діяльності, що спрямоване на задоволення еколого-економічних потреб за рахунок продуктів, у загальній корисності яких визначальне значення має екологічна корисність, а компоненти екологічної системи розглядаються як фактори, що визначають еколого-економічні потреби» [1-4]. Автор погоджується з вище зазначеним визначенням та наголошує на тому, що вивчення потреб споживача повинно визначатися їх значущою роллю щодо корисності продуктів підприємницької діяльності та враховувати впливу різних компонентів екологічної системи. В якості джерела виникнення корисності продукту

повинно виступати його здатність задовольняти потреби ринкового агента безпосередньо або опосередковано (через реалізацію інтересів ринкового агента). Крім того як зазначає Боровик О.Н. та Боровік Л.В.: «Загальна сума традиційної та екологічної корисності продукту повинна становити загальну корисність товару» [1; 5].

Частка екологічної корисності в загальній корисності товару є критерієм, який допомагає розподілити підприємницьку діяльність на звичне (традиційне) підприємництво, частково екологічно орієнтоване підприємництво та повне екологічне підприємництво (рис. 1).

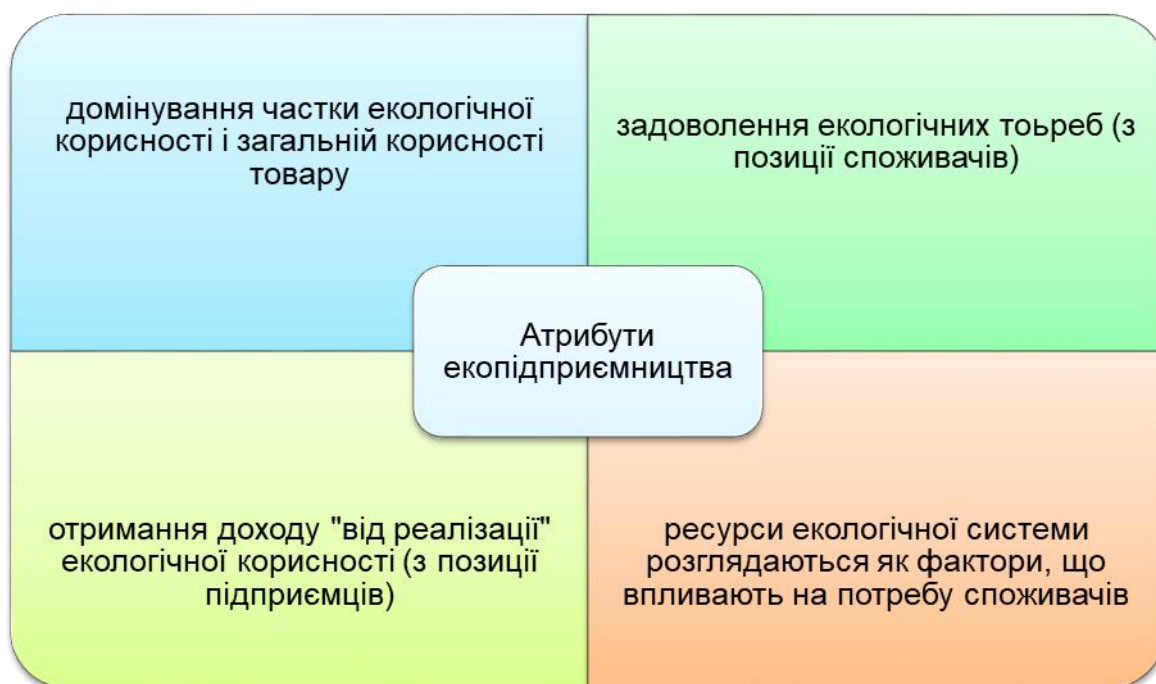

Рис. 1. Основні атрибути екопідприємництва

Як зазначає Боровік Л.В.: «розвиток ринку екопродукції дозволить створити інноваційну модель суспільного прогресу, яка буде забезпечувати баланс між вирішенням соціально-економічних проблем і збереженням навколишнього природного середовища з урахуванням задоволення життєвих потреб населення» [6]. Загальновизнаними правилами для власників бізнесу стають необхідність обрання нової стратегії розвитку та їх орієнтація на довготривалі цілі.

Екологічний підхід повинен стати одним з пріоритетних напрямків регіонального розвитку, в основі якого будуть перебувати об'єднані правові, інституційні та економічні умови для формування стійкої системи екологічного підприємництва. Комплексно сформована стійка система екологічного підприємництва передбачає можливості виконання не тільки поточних тактичних завдань екологізації економіки, а й реалізації стратегічних пріоритетів розвитку регіону в цілому.

Література:

1. Боровик О.Н. ЕКОЛОГІЧНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО ТА ЙОГО ПЕРЕВАГИ. УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ ПРОЦЕСОМ В УКРАЇНІ. URL: http://ena.lp.edu.ua/bitstream/ntb/14152/1/55_94-95_120506_maket_ena_ntb.pdf (дата звернення 06.09.2020)
2. Першим в Україні кредит для стартапу отримав підприємець з Хмельниччини. *День за днем*. URL: <https://denzadnem.com.ua/khmelnychchyna/58139> (дата звернення 06.09.2020)
3. Петренко В.С. Конкурентоспроможність функціонування аграрних підприємств з іноземними інвестиціями. *Управління розвитком*. 2018. №1 (191). с. 100-107
4. Петренко В.С., Федорчук О.М., Карнаушенко А.С. Аналіз сучасного стану державної підтримки аграрних підприємств України. *НВЖ «Бізнес-навігатор»*. 2019. Вип. 2 (51). с. 93-98
5. Мармуль Л.О., Петренко В.С. Стратегічне позиціонування підприємств з іноземними інвестиціями в аграрній сфері. *Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу*. 2017. №4 (40). с. 43-48 URL: file:///C:/Users/user/Downloads/vbumb_2017_4.pdf (дата звернення 06.09.2020)

6. Боровік Л.В. Іновації – основний метод активізації інвестиційних процесів у сільському господарстві. Фінансовий простір. 2020. Вип. 1 (37). с. 8-15

УДК 81`243:159.923

**ІНОЗЕМНА МОВА ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ
ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ В РАМКАХ
МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН**

Макухіна С. В. - ст. викладач

ДВНЗ «Херсонський державний аграрно-економічний університет»

У контексті процесів реформування в Україні перед освітою постають завдання підготовки людини до життя в якісно нових соціальних та економічних умовах. Для цього освіта і система виховання повинні переорієнтуватися на формування у здобувачів вищої освіти інноваційного типу мислення та дій. Назріла потреба підготовки людини до життя у глобалізованому просторі, де відбуваються значні динамічні зміни та істотний вплив на особистість.

Слід відмітити, що у сучасних умовах іноземне спілкування стало важливим компонентом майбутньої професійної діяльності спеціаліста. Для успішної професійної діяльності у сучасному суспільстві необхідно володіти компетенцією міжнародного й міжкультурного спілкування, а також бути самостійною, ініціативною людиною, креативно мислити, приймати оптимальні рішення, бути спроможним до творчого перетворення, тобто бути нестандартною, конкурентоздатною особистістю.

Основним завданням навчання іноземної мови в вищій школі на сучасному етапі є оволодіння студентами комунікативними